

ת"פ 12681/05/15 - מדינת ישראל נגד לבן גולשוילי

בית משפט השלום בראשון לציון

תפ 12681-05-15 מדינת ישראל נ' גולשוילי

תפ 37206-01-16

מת 12696-05-15

08 פברואר 2018

בפני כב' השופטת הבכירה, שירלי דקל נוח	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
לבן גולשוילי	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רונן גינגולד

הנאשם וב"כ עו"ד מיטל אורשלם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בשני כתבי אישום הכוללים עבירות כלפי רכבים, כפי שיפורטו להלן.

כתב האישום בתיק העיקרי

כתב האישום בתיק העיקרי כלל שני אישומים, כדלקמן:

בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 28.4.15 התפרץ הנאשם לרכב שחנה בחניון קניון הזהב בראשון לציון, באמצעות שלט חכם המותאם לפתיחת רכבים (להלן: "השלט") וגנב מהרכב מכשיר טלפון נייד.

עמוד 1

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב, לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד (א) לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413ז לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות האישום השני, בהמשך למתואר באישום הראשון, בחניון קניון סינמה סיטי בראשון לציון, התפרץ הנאשם לרכב נוסף באמצעות השלט, בכך שפתח את הרכב ונכנס אליו. בהמשך, יצא הנאשם מהרכב, נעל אותו באמצעות השלט, וכאשר הבחין בשוטרים שהגיעו למקום השליך את השלט מידו.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413ז לחוק העונשין.

כתב האישום המצורף (ת"פ 37206-01-16)

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.11.15, בחניון קניון הזהב בראשון לציון, התפרץ הנאשם לרכב של המתלונן, בכך שפתח את דלת הרכב בדרך שאינה ידועה למאשימה, נכנס לתוך הרכב וגנב מהרכב מעטפה שהכילה כסף בסכום שאינו ידוע למאשימה. מיד ובסמוך, יצא המתלונן מהקניון והבחין בנאשם בתוך הרכב, כשדלתות הרכב סגורות. המתלונן ניסה למנוע מהנאשם לצאת מהרכב, בכך שחסם בגופו את הדלת על מנת לתפוס אותו, אך הנאשם דחף את הדלת ונמלט מהמקום.

לפיכך, הורשע הנאשם בעבירות של גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד (א) לחוק העונשין ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין.

ההסדר הדיוני

3. ביום 1.6.17 הגיעו הצדדים להסדר דיוני, במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות נשוא התיק העיקרי ונשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. במועד זה הודיעה המאשימה כי עמדתה היא להשתת עונש מאסר בפועל, לצד רכיבים נלווים. בדיון שהתקיים ביום 22.10.17 הורשע הנאשם בעבירות נשוא התיק המצורף, והדיון בתיק נדחה לשם שמיעת הטענות לעונש ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

תסקיר שירות המבחן

4. כאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 17.10.17, הנאשם כבן 43, יליד ברית המועצות, רווק ומתגורר עם אמו. הנאשם עלה ארצה בגפו בשנת 2005, בהיותו כבן 31, על רקע הידרדרות במצבו הרפואי של אביו. אביו של הנאשם נפטר בשנת 2009 בשל מחלה. אמו של הנאשם פנסיונרית ומתמודדת עם בעיות רפואיות, ואחיו של הנאשם סובל מנכות ומתקיים מקצבה מהמוסד לביטוח לאומי. הנאשם מסר כי אחיו הבכור נרצח בברית המועצות על רקע הצלחה עסקית וכי אחותו נפטרה בחודש אפריל האחרון ממחלה.

הנאשם מסר כי השתלב בלימודים אקדמיים בתחום הרוקחות באוניברסיטת מוסקבה, ובהמשך שימש כמרצה באוניברסיטה, לצד עבודה במעבדה לייצור תרופות. לאחר עלייתו ארצה, החל הנאשם לעבוד כמנהל ייצור במפעל ועבד שם במשך כארבע שנים. בהמשך, כשחלה הידרדרות במצבו של הנאשם על רקע התמכרותו להימורים, השתלב בעבודות מזדמנות בלתי מקצועיות, לצד ניהול אורח חיים שולי והתמכרותו להימורים. כיום עובד הנאשם כנהג בחברת בניה, כשבנוסף ריצה לאחרונה עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

שירות המבחן מסר כי הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, ביטא חרטה וצער ותיאר כי ברקע לביצוע העבירות עומדת התמכרותו להימורים והסתבכותו בחובות כספיים משמעותיים לגורמים בשוק האפור. הנאשם מסר כי החל להמר עוד בהיותו נער בארץ מוצאו, באופן מזדמן ובנסיבות חברתיות, וכי עם עלייתו ארצה העמיקה התמכרותו על רקע קשיי קליטה והסתגלות לארץ. עוד מסר הנאשם כי מזה כשנתיים הוא נמנע מהימורים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, בעל יכולות גבוהות ומוטיבציה למימוש עצמי, כשבעקבות עלייתו ארצה הוא נאלץ לקטוע את התפתחותו האישית והמקצועית. עוד התרשם שירות המבחן כי בבסיס ביצוע העבירות עומדים קשייו הרגשיים וההסתגלותיים של הנאשם, קשייו בפניה לגורמי תמיכה וניסיונותיו להתמודד עם חובות הכספיים. שירות המבחן העריך כי בעיית ההתמכרות להימורים מהווה גורם סיכון ממשי להישנות ביצוע עבירות, ולכן במסגרת הליך פלילי שהתנהל נגד הנאשם בבית משפט השלום בתל אביב, המליץ שירות המבחן כי הנאשם יעמוד בצו מבחן למשך שנה, לצד הטלת ענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, ובית המשפט קיבל המלצה זו. עוד מסר שירות המבחן כי תוקף צו המבחן שהושת על הנאשם הינו עד לחודש פברואר 2018.

הנאשם נקלט לטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בחודש אוקטובר 2015. מהדיווח שהתקבל מהיחידה עלה כי תכנית הטיפול בנאשם כוללת טיפול פרטני וטיפול קבוצתי ייחודי למהמרים. נמסר כי הנאשם שיתף פעולה בטיפול ועבר תהליך משמעותי בקבלת בעיית ההתמכרות שלו ובהבנת דפוסי החשיבה וההתנהגות אשר הובילו אותו לביצוע העבירות, לצד פיתוח אינטליגנציה רגשית. שירות המבחן סקר בתסקיר את גורמי הסיכון להישנות העבירות ואת הסיכויים לשיקום, ובמכלול הנתונים מצא כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד הנאשם פחת.

נוכח התרשמות שירות המבחן ממאמציו של הנאשם לשיקום מצבו ואורח חייו, כמו גם מהאחריות והמחויבות הגבוהה שהוא מביע ביחס לטיפול, הגיע שירות המבחן למסקנה כי קיימת חשיבות באימוץ הפן השיקומי-טיפולי בעניינו של הנאשם. לאור המוטיבציה של הנאשם להמשיך בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות, המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן למשך חצי שנה נוספת, במהלכה ימשיך שירות המבחן לפקח על מצבו ויעקוב אחר השתתפותו והתקדמותו בתהליך הטיפולי. בנוסף, לאור התרשמות שירות המבחן כי המסגרת בה הנאשם מרצה את עבודות השירות מהווה עבורו מסגרת מארגנת, המסייעת לו לערוך תהליך של העצמה, שיקום ולקחת אחריות למצבו, ועל מנת שלא לפגוע בתהליך השיקומי שעובר הנאשם, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות.

הראיות לעונש

5. מטעם המאשימה הוגש גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם.

מטעם הנאשם הוגש אישור על השתתפות בקבוצה טיפולית ביחידה לטיפול בהתמכרויות בעיריית חולון, אישור העסקה, תלושי שכר, מסמכים רפואיים בנוגע לאמו, תעודת פטירה של אחותו וכן תעודת נכה של אחיו.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה התייחס לעובדות שני כתבי האישום בהם הודה הנאשם ולערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע מעשיו. ב"כ המאשימה טען כי מעובדות כתב האישום בתיק העיקרי עולה כי הנאשם הצטייד מראש בשלט תואם לרכבים מהסוג אליהם פרץ, דבר המלמד על תכנון ותחכום, וכי הוא פעל בחניונים במרכזי בילוי, גם לאורו של יום. לדבריו, הנאשם פגע ברכושם ובשלוות חייהם של אזרחים תמימים והיה עלול להיגרם נזק גם לגוף, כעולה מעובדות התיק שצורף, כאשר הנאשם דחף את הדלת ונמלט מפני המתלונן, שבנס לא נפגע.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מהאישומים נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, והוסיף כי אין מקום לחרוג ממתחם זה בעניינו.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם יכול היה לצרף תיקים אלו לתיק שנוהל בעניינו בבית המשפט בתל אביב, שעסק בעבירות דומות לאלו שבדן, אולם הוא בחר שלא לעשות כן, ככל הנראה, בשל חששו כי בשל ריבוי העבירות יושת עליו עונש מאסר בפועל. לטענת ב"כ המאשימה, על בית המשפט שלא לתת את ידו לתכנון עונש כזה מצד הנאשם, ואין מקום להקל בעונשו.

בסיום טיעוניו לעונש עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לבעלי הרכבים.

7. ב"כ הנאשם טענה כי התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם הינו חיובי ביותר, וממנו עולה כי הנאשם לקח אחריות מלאה, הודה במיוחס לו והביע חרטה כנה וצער על מעשיו. ב"כ הנאשם טענה כי לא מדובר בעבירות מתוחכמות, אלא בשימוש בשלט אוניברסלי שניתן לרכוש בכל חנות, וכי כל העבירות בוצעו על ידי הנאשם בין השנים 2014-2015, על רקע התמכרותו להימורים.

ב"כ הנאשם טענה כי כיום הנאשם השתלב ביחידה לטיפול בעיריית חולון, משתף פעולה מזה תקופה ארוכה ומצוי בטיפול פרטני וקבוצתי, ובמקביל עובד לפרנסתו ופרנסת בני משפחתו.

לטענת ב"כ הנאשם, העובדה שהנאשם בחר שלא לצרף את שני התיקים נשוא גזר דין זה להליך הפלילי הקודם שהתנהל נגדו, אינה צריכה לעמוד לו לרועץ. לדבריה, הצירוף לא בוצע בשל ניסיונותיה להגיע להסכמות עם המאשימה בנוגע לתיקון כתבי האישום, ואכן בעקבות זאת תוקנו עובדות כתב האישום בתיק שצורף.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם עושה מאמצים רבים לשיקום, מגלה אחריות ומחויבות גבוהה לטיפול, וכי אינטרס השיקום מחייב לשלב את הנאשם בחברה ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

הנאשם טען כי ביצע את העבירות על רקע תקופה קשה, שבה אחותו החולה התגוררה יחד עמו והוא טיפל בה. עוד ציין הנאשם כי אחותו נפטרה בחודש אפריל 2017 וכן כי כיום הוא מטפל באחיו הנכה ובאמו החולה, והפנה למסמכים. הנאשם טען כי הקשיים המשפחתיים גרמו לו לפנות להימורים, מתוך חולשה, אולם, לדבריו, כיום הוא מבין את בעיית ההתמכרות ממנה הוא סובל ועושה את כל המאמצים כדי שלא לחזור להמר.

דין ומסקנות

8. תיקון 113 לחוק העונשין התווה את עיקרון ההלימה, כעיקרון המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

כתב האישום בתיק העיקרי מתאר שתי התפרצויות לשני כלי רכב שונים, אשר בוצעו באותו היום, בזו אחר זו. לטעמי, הדבר מלמד כי העבירות קשורות זו לזו בקשר הדוק ובוצעו כחלק מאותה תכנית עבריינית, ומשכך יש לקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד. אשר לעבירות נשוא כתב האישום המצורף, סבורני כי יש לקבוע בגין מתחם ענישה נפרד, שעה שכתב האישום עוסק באירוע שבוצע על ידי הנאשם כשבעה חודשים לאחר האירועים נשוא התיק העיקרי.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני, מדיניות הענישה הנהוגה; והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות של פריצה לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב והחזקת כלי פריצה הינם שמירה על קניינו של הפרט ועל תחושת בטחונו האישי. זאת ועוד, עבירות הקשורות לרכב מביאות לפגיעה גם בכלכלת המדינה והציבור כולו, בדרך של ייקור פוליסות הביטוח של המכוניות עקב ריבוי תביעות.

לצד עבירות הרכוש ביצע הנאשם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שתכליתה להגן על קיומן של סדרי שלטון והמשטר תקינים, ועל האפשרות של העוסקים במלאכת אכיפת החוק לבצע את תפקידם נאמנה.

הנאשם במעשיו פגע באופן מוחשי בערכים חברתיים המוגנים, אם כי לא ברף הגבוה, נוכח העובדה שלפחות באחד מאירועים עליהם הנאשם נותן את הדין הוא נתפס בכף, במהלך ביצוע העבירות לא נגרמו נזקים לרכבים עצמם ושווי הרכוש שגנב אינו גבוה.

בעת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הכולל גניבת טלפון וכסף מזומן בסכום לא ידוע. כן יש להתחשב בנזק אשר היה עלול להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות, עת פגש הנאשם בבעל הרכב, והמפגש הזה היה עלול לגרום לפגיעה אף בגוף.

הצטיידותו של הנאשם בכלי פריצה מלמדת על התכנון שקדם לביצוע העבירות נשוא כתב האישום העיקרי. עם זאת, נראה כי לא עסקין במעשים שבוצעו תוך תחכום של ממש, שכן מעובדות כתב האישום בתיק העיקרי עולה כי לשם ביצוע העבירות הצטייד הנאשם בשלט אוניברסלי.

הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירות בשני כתבי האישום היא רצונו להפקת רווח כספי נוכח החובות אליהם נקלע עקב התמכרותו להימורים.

הנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו, הייתה לו שליטה מלאה על מעשיו והוא יכול היה להימנע ממעשים אלו.

בחינת מדיניות הענישה מעלה כי במקרים דומים הושתו על נאשמים עונשים במנעד רחב, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות - עפ"ג (מח'ח-יפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14); ת"פ (שלום-רמלה) 51619-03-14 **מדינת ישראל נ' מנטלוט** (9.6.15); ת"פ (שלום-רמלה) 58060-12-14 **מדינת ישראל נ' אבו סיאם** (10.9.15) (והפסיקה הנזכרת שם) וכן ת"פ (שלום-י-ם) 56919-03-14 **מדינת ישראל נ' שלודי** (31.12.14).

נוכח כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם לעבירות נשוא התיק העיקרי בנסיבותיהן נע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ל-15 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק המצורף בנסיבותיהן נע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות והשיקולים, אני סבורה כי בעניינו של הנאשם יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה, ולהעדיף את השיקול השיקומי-טיפולי, באופן שלא יוטל על הנאשם מאסר בפועל, אלא מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, במקרים בהם בית המשפט השתכנע שהנאשם עבר תהליך שיקום משמעותי, יש לבכר את שיקולי השיקום ולחרוג ממתחם העונש הולם לקולא, תוך העברת מסר ברור לנאשם ולאחרים שיבחרו בדרך זו כי בית המשפט מכיר בדרך השיקום וגומל לעברין על מאמציו לחזור לדרך הישר. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון ב-ע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל**, פס' 10(22.1.14):

"בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכויי ממשי לשיקומו, וכך הוא במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער" (ראו: רע"פ 8665/12 ברהנה נ' מדינת ישראל (2.5.2013)) - ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריאח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר".

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם ביצע את העבירות על רקע קשיי הרגשיים, מצבו הכלכלי הבעייתי והתמכרותו להימורים. למרות קשיים אלו, הנאשם מצא את הכוחות והמוטיבציה להתגייס להליך טיפולי משמעותי, הפגין רצון לחזור לדרך הישר ולא לשוב ולבצע עבירות, ושירות המבחן התרשם כי הסיכון הנשקף ממנו פחת. מזה תקופה ארוכה הנאשם נוטל חלק פעיל בטיפול פרטני וקבוצתי ביחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר חולון, וניכר מדבריו כי הוא מודע לקשייו ונחוש לשמור על הישגיו הטיפוליים. מהמפגשים שנערכו עם הנאשם במסגרת הטיפול ביחידה להתמכרויות עולה כי הוא משתף בקשייו ועבר תהליך משמעותי בקבלת בעיית ההתמכרות שלו ובפיתוח היכולת לתת מקום ולבטא את רגשותיו. כן נמסר כי הנאשם מבין את דפוסי החשיבה וההתנהגות שהביאו לביצוע העבירות, לצד פיתוח אינטליגנציה רגשית.

נתתי דעתי לכך שהנאשם עמד לדין לראשונה בחייו, במסגרת ת"פ 27818-09-14 של בית משפט השלום בתל אביב ושני תיקים שצורפו אליו, בגין ארבעה אירועים בעבירות דומות, שבוצעו על ידי הנאשם באותה תקופה נשוא התיקים שבפני. בגזר הדין של בית משפט השלום בתל אביב מיום 8.2.17 הושתו על הנאשם, 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, אותן סיים הנאשם לרצות לאחרונה, ומחווה דעתו של הממונה על עבודות השירות בשב"ס עולה כי תפקודו של הנאשם היה תקין. כמו כן, הושתו על הנאשם בגזר הדין מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננים וצו מבחן למשך שנה, אותו הוא עומד לסיים בקרוב.

בניגוד לעמדת המאשימה, אני סבורה כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שהוא לא ביקש לצרף את התיקים שבפני להליך שהתנהל נגדו בבית משפט השלום בתל אביב, ולו רק מהטעם שבאופן זה הנאשם נותר תחת עינו הפקוחה של בית המשפט. מאז מועד מתן גזר הדין הנ"ל על ידי בית משפט השלום בתל אביב חלפה כשנה, ונמצאו למדים כי הנאשם המשיך לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא חזר לבצע עבירות. זאת ועוד, אני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם לפיה קיימה משא ומתן עם המאשימה לתיקון כתבי האישום ובסופו של יום עובדות כתב האישום בתיק המצורף תוקנו ומותנו.

כן יצוין כי במקביל לביצוע עבודות השירות שהוטלו על הנאשם במסגרת התיק שנדון בפני בית משפט השלום, עבד הנאשם כנהג בחברת הסעות לשביעות רצון מעסיקו. העתק מכתב המעסיק הוגש לבית המשפט ולפיו הנאשם מגלה רצינות רבה בעבודתו, מבקש להתחיל דף חדש בחייו, הוא אמין, חרוץ ועושה עבודתו נאמנה.

בנסיבות אלו, יש להושיט יד לנאשם, תוך מתן משקל לשיקולי השיקום, לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, ולא לשולחו למאסר מאחורי סורג ובריא. אני סבורה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, בנוסף למאסר על תנאי, פיצוי, קנס כספי וצו מבחן, וכי יש בעונש זה כדי להוות תמרור אזהרה לנאשם לבל יסטה מדרך הישר וישוב לבצע עבירות ויבטיח את המשך השתתפותו בהליך הטיפולי.

בקביעת גובה הפיצוי אתחשב בנסיבות האירועים נשוא כתבי האישום והנזקים כפי שפורטו לעיל.

בקביעת גובה הקנס אתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובסיוע שהוא מעניק לבני משפחתו וכן בכך שהוא עתיד לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

9. נוכח כל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) מאסר לתקופה של ארבעה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, החל מיום 21.3.18 ב"שוויים חולון", רחוב הבנאי 14 חולון, 5 ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות. בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 21.3.18 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

(ב) מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שלוש שנים מהיום כל עבירת רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, ו/או אם יעבור עבירה של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו.

(ג) קנס כספי בסך 500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, התשלום הראשון עד ליום 1.7.18 והתשלום השני עד ליום 1.8.18.

אם תשלום אחד מן התשלומים לא יפרע במועדו או במלואו, יעמוד כל הקנס או יתרתו לפירעון מיידי.

(ד) פיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים בתיק העיקרי -א. טליה מני עת/2, ב. ששון טרבלסי עת/1. כן ישלם הנאשם פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן בתיק המצורף, משה בודהנה עת/1, סה"כ פיצוי בסך 3,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.4.18 וב-1 לכל חודש שאחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועד יגרום לכך שיתרת התשלום תעמוד לפירעון מיידי.

(ה) הנאשם יעמוד בפיקוח קצין מבחן כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, למשך חצי שנה מהיום, ויפעל בהתאם להוראות והנחיות קצין המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בצו המבחן ניתן יהיה לגזור את דינו מחדש.

הנאשם יפנה למזכירות בית-המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס והפיצוי.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ג שבט תשע"ח, 08/02/2018 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת בכירה

החלטה

לבקשת המאשימה, לצורך שקילת הגשת ערעור, בשלב זה יוותרו הערבויות שנקבעו בתיק וזאת עד ליום 21/3/2018.

ככל שהמאשימה לא תגיש ערעור עד למועד הנ"ל תהיה רשאית ב"כ הנאשם לפנות בבקשה לקיזוז הפיצוי והקנס מסכום ההפקדה.

ניתנה והודעה היום כ"ג שבט תשע"ח, 08/02/2018 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת בכירה

הוקלדעלידיאטאבזו